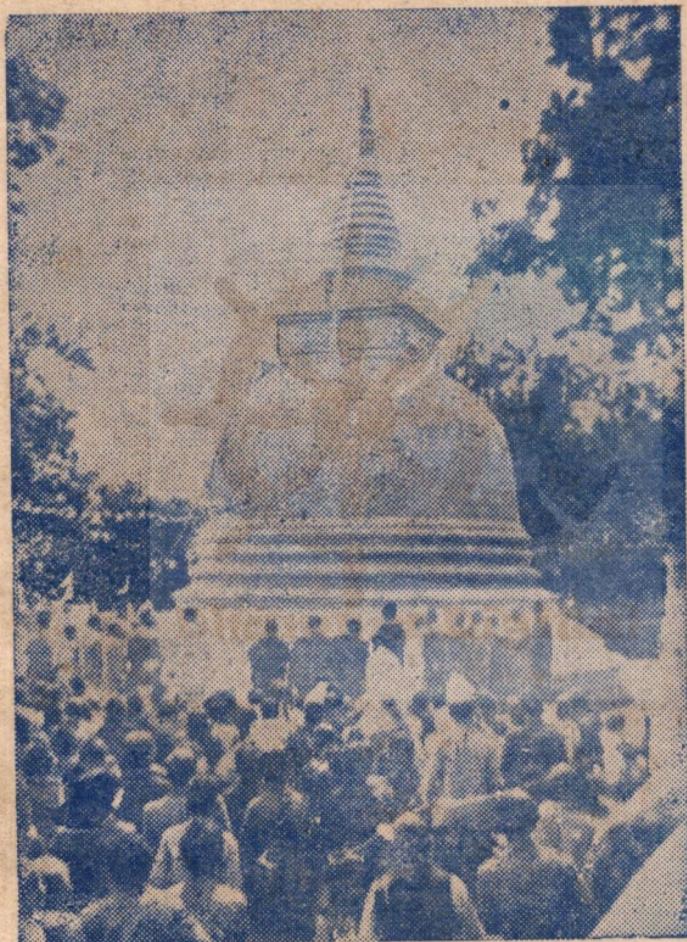

चूल पालि—

महा-सतिपट्टान सूत्र

(व्यावहारिक योगाभ्यास)

सम्पादक
भिक्षु ऊ. कित्तिमा
वर्मा

अनित्य संसार

स्यना वँ वं दया वं च्वनी, दया वँ वं स्यनावं च्वनी ।
धाय्‌व दया: धाय्‌व सिनाः, भौतिक रूप धायका च्वनी ॥
फुतिफुति गेरा थें प्वालाक्क च्यानाः, धाय्‌धुवं हे मदै वनी ।
थथे धाय्‌धुवं हे मदै वनाः हे, भौतिक रूप धायका च्वनी ॥
थव गतिशील संसारे, न्ह्यावलें दै च्वनीगु छुं मदु ।
क्षण क्षण पर्ति मदै वनाः हे, “क्षणिक” “अनित्य” धायका च्वनी ॥
स्वेवले न्ह्यावलें दु थें च्वनी, छुं मदुगु थव शून्य संसार ॥
सावोंति ब्वाईं ब्वाईं वःगु थें, गुको कि मदु छुं सार ॥
“जि” “जिगु” धका संसारनाप, गुम्ह च्वनी प्यपुनाः न्ह्यावलें ।
सीकि वया सुख शान्तिया लुखा, छगु नं चाई मखु गुवलें ।
नित्य मानेयानाः संसारयात, गुम्हस्यां सुख माला च्वनी ।
व मूखंयात गनया सुख ?, दुःख हे जक नाला च्वनी ॥

नमो भरत भवतो भरहो भासा समुद्रस्त

चूल पालि
महा-सतिपट्टान सूत्र
(व्याख्यातिक योगाभ्यास)

Dhamma.Digital

सम्पादक
मिश्न ऊ. किर्तिमा
वर्मा

प्रकाशक :
धर्मकीर्ति अवश्यन गोष्ठी
श्रीघः, नगरल, काठमाडौं ।

हुद्ध सम्बत् २५२४
नेपाल सम्बत् ११००
विक्रम सम्बत् २०३७
ईस्वी सम्बत् १९६०

मूः

Dhamma.Digital

थाकूः
शाब्द प्रेस, ओम्बहाल,
काठमाडौं । फोन १३६०४

धर्मदान

प्रक्षा धयकेत सद्यक् सगारु
स्त्वाब्ले होया तया चबने
नारु सतिपट्ठान
चूत्र सफू धर्म
दान याना
चतनाम्ह

Dhamma.org
इन्द्रमान महर्जन
सीता महर्जन
तेलांडि त्यौड

थव सफूया परिचय

‘महा—सतिपट्ठान’ सूत्र—पिटकप। प्रथम ग्रन्थ दीघनिकायया सापहै असुलागु छ्यु सूत्र खः। अब सूत्रया आरम्भ हे भगवान् बुद्धं धया विज्ञात, “एकाधनोयं भिक्खुवे, मग्नो सत्तानं विशुद्धिया, सोकपस्त्रेवानं समति-कक्षमाय, दुःखदोमनस्सानं अत्यंज्ञमाय...” —अर्थात् भिक्षुषिं ! सत्त्व प्राणीपिनि विशुद्धिया लागी, शोक व पीर मदयुक्तेया लागी दुःख व मनेच्चंगु असन्तोष नाशयाय्या लागी... अब हे छ्यु जक लँगु हु। धात्ये वाय् माल धाःसा भगवान् बुद्धं गुगु लँपुं बनकि दुःख व पीर मदया बनीगु धका आज्ञा जुपा विज्ञात। उगु लँपु या रहस्य अब हे ‘सतिपट्ठान’ खः। उकिं हे अ सूत्रयात् बौद्ध संसारं अवश्त मास्यता विद्या चंगु। बौद्ध केशे अद्वावानतसें अब सूत्र लुँया पात्राय् कीका (आख चक्का) पाठ्याना नामं अभ्यास नं याना चवन्।

“सतिपट्ठान – स्मृत्युपस्थान” या अर्थ खः झुगाबले होश दयका चबनेगु वा चाल्का छबनेगु अभ्यास। गथेकि चलाखम्ह ध्वाखा पाले होशियार जुया लुखाय् दना ध्यान विद्या स्वया चवनीकि सुसु दुहाँ वल, सु सु पिहाँवन। थये हे ‘सतिपट्ठान’या अभ्यास याइसेस्थां थःगु मन रूपी लुखाय् सतर्क जुया चवनीकि मने गज्यो गज्योगु विचार व कल्पना वया मदया बन।

दना चवंसां, फय् तुना चवंसां, वना चवंसां, नया त्वता चवंसां,

(४)

नहथाबले सतर्क छुथा चाथका छ्वनी । थन टक होश हथा छ्वनीकि छाने बले तक बेहोशी ज्वी मखु । अथे धयागु जथाभावी ताःळ छानी मखु ।

सति = (सज्जन वा सतर्क)या अभ्यास याना वयात गुकर्षं सबल व सफल याय् फै थुगु हे बारे शिक्षा विद्यातगु विधि थ्व सूत्रे दुष्यामा च्वंगु दु + सूत्रमा साहांश (दुस्यागु खँ) अथे खः—

१) कावानुपश्यना

(वःमु शरीरया बारे होश हथा छ्वनेगु अभ्यास)

आश्वासान्त- चित्तस्थिरं पायथा लागी इकसिदे झ्वार्पा अःगु शासः दुहाँ पिहाँ ज्वीगुथात शास्त व सूक्ष्म याय्गु आश्वासक जू अर्थात् सासः दुहाँ पिहाँ ज्वीगुली ध्याम तय्गु व चायका छ्वनेगु आश्वासक जू । ध्वान अभ्यासया थ्व छ्वु मुख्य तथारी खः । गुबले तक आश्वास प्रश्वास चंचल छुथा छ्वबो अबले तक मन एकाग्र याना छुं ने ध्वान याय् फै मखु । आश्वास-प्रश्वास शास्त झुलकि चित्त नं शास्त ज्वी, अथे हे चित्त शास्त झुलकि आश्वास-प्रश्वास नं शास्त ज्वी । मन व सासः दुहाँ पिहाँ ज्वीगु नं शास्त झुल धाय्वं द्व याउँसे छ्वना वै, वित एकाग्र छुथा वै अले ध्यान बःलाइ ।

सासः दुहाँ पिहाँ ज्वीगुली मन यातं तय्गु अभ्यास याय्गु गुगु सिक्षा विद्या तःगु खः व साप अःपु । सासः दुकाय्गु, दुकाय्गु दुने तय्गु व पिष्ठीयगुबात विसेव छुं प्रथल व उत्साह याय् माःगु मखु । सासः ताहाक वा चिकिहाक ज्वीमा गये खः अथे हे तौता ति । केवलं जःगु ध्वान पिने ननं मझोसे सासः दुहाँ बोंगु व पिहाँदोगुली ध्वीम तय्माः । बरू बाँलाक चायका चै नेमाः सासः ताहाक याना दुहाँ बलकि

चिकि हाक याना । युलि अभ्यास जुलकि आश्वास-प्रश्वास (सासः बुहाँ पिहाँ ज्वीगु) अये हे कोमल शास्त्र तथा सूक्ष्म जुबा बनी बले मन्या आरम्भणे मलासे ध्यान मन उवी । अहे अभ्यासबात 'आनापान सति' धाइ ।

ईर्यापिथ स्मृति- 'सति पटठान' वा अभ्यास याइ मेरयां दना चवे बले, दना चवने बले केतुना चवने बले, शबा चवने बले, नृधागु अवस्थायसं साबधान जुया होश तया चवनेमाः । सुनां नं छु ज्या याना च्वंसा वयागु मन उकी जक च्वं च्वनी । यःगु चित्त यात गवाले नं भेषाय छोय मस्य गवकि गुबले नं थःम्हं मद्योयानि ।

प्रत्तिवृक्षल सन्नस्तिकार- वं बरोबर थुकथं विचाः बाबा उनी कि अ जिगु शरीर ला हि क्वै मलमूत्र इत्यादि नाना दुर्गम्भगु चीजं जाया च्वंगु खः थये मतीतया रूपे पुग्गु राग तृष्णा उत्पन्न ज्वीगु खः व मद्या बनी ।

धातु नन्नस्तिकार- कीगु अ शरीर चतुरमहापातुं बने छुपा च्वंगु खः, थकी मोह यायगु मुर्खता खः । व योकीं (ध्यान याना च्वंम्ह) अ नं नृधाबले ध्यान तया उनी ।

द्वन्द्वान्त चोरा- समाने बांछोयातम्ह ध्वनिना नवोम्ह तथा नाना प्रकारया विरूप जुया च्वंम्ह सीम्ह खना वया मने थये उवी कि जिगु शरीरया नं छन्दु अ हे गति ज्वी तिनि ।

२. वेदनानुपश्यना

'सतिपट्ठान'या अभ्यास याना च्वंमेरया सुख वेदना अनुभव ज्वी बले होश तया चायका उनी कि जित सुख खुपा त्रल; तुःस्या अनुभव

(३)

जूसां चाया वइ कि जित दुःख जुल धयागु अनुभव जुल ।

३. चित्तानुपस्थना

राग, द्वेष, मोहण छुं प्रकारथा विकार थदि भने लुयाबल आम्सा व चायका च्वनी कि जिगु चित्तो थज्योगु कल्पाना व विचार लुया वया च्वन । शुकर्यं चायका च्वने ब्ले व म्वा मदुगु कल्पना अर्थे नाश जुया च्वनी ।

४. धर्मानुपस्थना

नीवरण— कामुकता (मोज याय्गु इच्छा) द्वेष, आलस्य, चंचलन आन्ति (शंका) थुपि न्याता नीवरण डु, गुकि कि मनूतय्त नैतिक पतनयाना भिंगु लँपु तापाका वी । ‘सतिपट्ठान’या अभ्यास याना च्वमेस्यां न्हयाबले सावधान जुया खुं वइ ब्ले सतर्क ज्वी थें पंचनीवरण पाले सतर्क ज्वी ।

स्वकन्धा-आयस्त्व— न्यागु स्कन्ध तथा किनिगु आयतन यात वं न्हयाबले लुमंका इषि फुकं अनित्य दुःख व अनात्मा थैगु स्वभावया बारे सचेत जुया च्वनी । थये जुल धाय्वं वयागु अहङ्कार व जि वयागु मावनाया मोहे लाइ मखु ।

बोध्यज्ञ— वं न्हयाबले होश तया चायका च्वनी कि जिके छु छु बोधिअज्ञ डु छु छु मदु ।

आयस्त्व— आर्य-सत्य प्यगु डु । १) दुःख, २) दुःखया हेतु ३) दुःखं मुक्त ज्वीगु ४) दुःखं मुक्त ज्वीगु मार्ग ।

योगीं थव खँ थ्वीका दुःख खना वैराग्य उत्पन्न याइ, दुःखया हेतु-यात नाश याइ, अले निर्वाण-प्रासिया मार्गया अभ्यास याना निर्वाण

सत्त्वं भवति ।

सुक्षिप्तिठान' = शुचाबुद्धे ज्ञायका उत्तेनुः प्रत्यक्ष ज्ञया उत्तेनु
परमार्थया साधन ला जुहे जुल । तर नाप नाम्नं लौकिक सफलताद्वा
ल्यागी एव यें तःष्टु नेण साधन मदु । महावान बुद्धं 'अप्रभाव' होशतया
ज्ञायका उत्तेनु अस्यास यायूत हे अपो बल दिया दिज्यात । महापरि-
निर्वाण (मत्यु लासाप्य च्छना) उद्दी तेका शः शिष्य भिक्षुपिन्त उपदेश
दिया ज्ञया दिज्यात—“अप्यमादेन सम्यादेश” अर्थात् अप्रभावी ज्ञया
(होशियारी ज्ञया) एव धर्मया रक्षा था । प्राल्लन या ।

“महासत्तिपट्ठान” यें जाणु महत्वपूर्ण सूत्रया सम्यादन ‘पाला’ चरण
अद्वैत-महासत्तिपट्ठान लिखितम् अर्ह एव बुद्ध अस्माद् शास्त्र विवरणम्

भिक्षु जगदीश काशयप एम. ए.

सारनाथ, बनारस

प्रकाशकीय

आस्थिर चित्त व आकुल आकुल चित्त यात शान्त याय्‌गु विधि अथ
महा-सत्तिपट्टान सूत्रे दुर्घाना ज्वंगु खँ सक्षिसं अथ सफूद्या परिचय विद्या
विज्ञास्त्वं पूज्य जगदीश काश्यप भन्तेनं न्हायकने रव्वा स्वप्येष्व खुलस्त
उच्चीक बौलाक ज्वया विज्ञात ।

अथ महासति पट्टान सूत्र धर्मकीर्ति विहारे नुँलाया बुद्ध पूजा ज्वी
बले इना बीत याकनं छापे याना, अथ सफू छाये याय्‌त अर्थिक सहयोग
विद्या दीम्ह श्री इद्रमान महर्जनया अर्थ सहित छापे याय्‌गु इच्छा यागु लः
तर इलं मलागुलिं अथे याय्‌ भक्त ।

अथ सत्तिपट्टान सूत्र सफू धर्म कीर्ति प्रकाशनया ६९ लक्षीगुंगागु पुष्ट-
मस्ता च ॥

धर्मकीर्ति विहारया उपासक उपासिका चिनि सीरिनि नामं व अथ
यःगु अद्वानं नं धर्मया सफू छापे याना धर्मदान याय्‌गु इच्छा ब्रबल जुया
बोगु लिं हे शुलि मछि सफूत छापे याय्‌फत । अथ जिमिगु लागी लय्याय्‌
बुगु खँ लः ।

स्त्रिमला मधासे प्रुफ स्वया विज्ञाम्ह अद्वेष अश्वघोष भन्तेयात
धन्यवाद मब्बूसे ज्वने भक्त ।

प्रुफ विहारे अंक बी हया व काश्या इले हे बौलाक सफू छापे
याना आगुलिं शाक्य प्रेस नं धन्यवाद या पात्र जू ।

धर्मवती

अभ्यक्षः धर्मकीर्ति बौद्ध अध्ययन गोष्ठी

१५ आवण २०३७

नयो तस्य भगवतो वरहतो सम्मा सम्बुद्धस्य

महासतिपट्टानसुत्तं

उद्देसं

एवं ले सुतं—एकं समयं भगवा कुरुसु विहरति
कस्मासदम्मं● नाम कुरुनं निगमो । तत्र खो भगवा
भिक्खू आमन्तेसि—भिक्खुबोति ! भद्रत्तेति, ते भिक्खू
भगवतो पच्चस्सोमुं ।

भगवा एतद्वबोच—एकायनो अर्थं भिक्खुवे मणो,
सत्तानं विसुद्धिया, सोकपरिदेवानं समतिक्कमाय, दुष्कर-
दोमनस्सानं अत्थङ्गमाय, वायस्स अधिगमाय, निब्बा-
नस्स सञ्चिकिरियाय, यदिदं चत्तारो सतिपट्टाना ।

कलमे चत्तारो ? इधं भिक्खुवे, भिक्खु (१) काये
कायानुपस्सी विहरति, आतापी, सम्पज्जानो, सतिमा,

● B. २०४. कस्मासु धम्मं.

विनेय्य लोके अभिज्ञादोमनस्सं (२) वेदनासु वेद-
नानुपस्सी विहरति, आतापी, सम्पज्जानो, सतिमा,
विनेय्य लोके अभिज्ञादोमनस्सं । (३) चित्ते चित्ता-
नुपस्सी विहरति, आतापी, सम्पज्जानो, सतिमा, विनेय्य
लोके अभिज्ञादोमनस्सं । (४) धर्ममेसु धर्मानु-
पस्सी विहरति, आतापी, सम्पज्जानो, सतिमा,
विनेय्य लोके अभिज्ञादोमनस्सं ॥

१. कायानुपस्सना

(ऋ) आन्नाप्वानं पठत्वं ।

कथच्च पन भिक्खुबे ! भिक्खु काये कायानुपस्सी
विहरति ?

इदं भिक्खुबे ! भिक्खु अरञ्जगतो वा, रुखमूल-
गतो वा, सुञ्जागारगतो वा, निसीदति पल्लवङ्गं असु-
जित्वा, उच्चुं कायं पणिधाय, परिमुखं सर्ति उपद्रुतेत्वा ।
सो सत्तोऽक्षरसस्ति, सत्तोऽव पस्सस्ति । दीघं वा अस्स-
सन्तो दीघं अस्ससामीति पजानाति । दीघं वा पस्ससन्तो
दीघं पस्ससामीति पजानाति । रसं वा अस्ससन्तो रसं

अस्ससामीति पजानाति । रसं वा प्रस्तुतस्ती रसं
प्रस्तुतसामीति पजानाति । अव्याप्तिपटिसंवेदी अस्स-
सिस्सामीति सिक्खति । सञ्चालाग्रथटिसंवेदी अस्स-
क्षिस्सामीति सिक्खति । पस्सम्भयं कामसङ्कारं अस्स-
सिस्सामीति सिक्खति । पदसम्भयं कामसङ्कारं पस्स-
सिस्सामीति सिक्खति ।

स्केप्पात्ति सिक्खते ! द्वयो भमङ्गादो वा भमका-
रन्तेवासी वा, दीघं वा अञ्जन्तो दीघं अञ्जामीति पजानाति, रसं वा अञ्जन्तो रसं अञ्जामीति पजानाति-
एवमेव खो भिक्खु दीघं वा अस्स-
सन्तो दीघं अस्ससामीति पजानाति । दीघं वा पस्ससन्तो
दीघं पस्ससामीति पजानाति । रसं वा अस्ससन्तो
रसं अस्ससामीति पजानाति । रसं वा पस्ससन्तो
रसं प्रस्तुतसामीति पजानाति । अव्याप्तिपटिसंवेदी अस्स-
सिस्सामीति हित्तति । सञ्चालाग्रथटिसंवेदी अस्स-
क्षिस्सामीति हित्तति । पदसम्भयं कामसङ्कारं अस्स-
सिस्सामीति हित्तति । पदसम्भयं कामसङ्कारं पस्स-

इति अज्ञत्तं वा काये कायानुपस्सी विहरति;
बहिद्वा वा काये कायानुपस्सी विहरति; अज्ञतवहिद्वा
वा काये कायानुपस्सी विहरति ।

समुदयधम्मानुपस्सी वा कार्यस्मि विहरति; वय-
धम्मानुपस्सी वा कार्यस्मि विहरति; समुदयवयधम्मा-
नुपस्सी वा कार्यस्मि विहरति ।

अतिथ कायोति वा पनस्स सति पच्चुपट्टिता होति ।
यावदेव ज्ञाणमत्ताय पटिस्सतिमत्ताय अनिस्सितो च
विहरति । न च किञ्चित्त लोके उपादियति ।

एवं पि खो भिक्खवे ! भिक्खु काये कायानुपस्सी
विहरति ॥

(ख) इतिच्याप्तथ-पञ्चं

पुन च परं भिक्खवे ! भिक्खु गच्छन्तो वा गच्छा-
मीति पजानाति । ठितो वा ठितोम्हीति पजानाति ।
निसिन्नो वा निसिन्नोम्हीति पजानाति । सयानो वा
सयानोम्हीति पजानाति । यथा यथा वा पनस्स काये
पणिहितो होति, तथा तथा नं पजानाति ।

इति अज्ञहतं वा काये कायादुपस्सी विहरति ।
बहिद्वा वा काये कायानुपस्सी विहरति । अज्ञहतभिद्वा
वा काये कायानुपस्सी विहरति । समुदय-धम्मानु-
पस्सी वा कायास्मि विहरति । वय-धम्मानुपस्सी वा
कायास्मि विहरति । समुदय-वय-धम्मानुपस्सी वा
कायास्मि विहरति ।

अतिथ कायोति वा पनस्स सति पच्चूपट्टिता होति ।
यावदेव ब्राष्मत्ताय पटिस्सतिमत्ताय अनिस्सितो च
विहरति । न च किञ्चि लोके उपादियति ।

एवं पि खो भिक्खवे ! भिक्खु काये कायानुपस्सी
विहरति ।

(ग) सम्पज्जान-पञ्चं ।

पुन च परं भिक्खवे ! भिक्खु अभिक्कन्ते पटिक्कन्ते
सम्पज्जानकारी होति । आलीकिते विलोकिते सम्प-
ज्जानकारी होति । सम्मिञ्जिते पत्तारिते सम्पज्जानकारी
होति । संघट्टनत्त-स्त्रीवर-धारणे सम्पज्जानकारी होति ।
उत्तिते, पीते, खाम्भिते, समयिते सम्पज्जानकारी होति ।
उच्चारपत्तान्त्रकन्ते सम्पज्जानकारी होति । गते, छिते,

गिति भै, सुतो, आपस्ति, आसिते, मुम्हभावे सम्प-
ज्ञानकारी होति ।

‘इति अञ्जक्तं वा०

(ध) पटिकूल अन्नसिक्कार-पञ्चं ।

पुन च परं भिक्खवे ! भिक्खु इममेव कायं उद्धं
पादतला, अष्टो केसमत्थका, तच्चपरियन्तं, पूरं नानप्प-
कारस्स असुचिनो पच्चवेक्षति । अतिथ इमर्स्म
काये, केसा, लोमा, नखा, दन्ता, तचो, मंसं,
न्हारु, अट्ठि, अट्ठिमिङ्गं, वक्तं, हदयं, यकनं,
किलोमकं, पिहकं, पण्फासं, अन्तं, अन्तगुणं,
उदूरियं करोसं, पित्तं, सेम्हं, पुढ्बो, लोहितं,
स्लेद्वो, येदो, अस्तु, बसा, खेळ्यो, मिङ्गाग्निका,
स्त्रियाः, मुचन्ति ।

सेव्यप्रयत्निगमित्रवद्वे । उभयो मुखा मुत्तेलिहूरा
नामा विहित्तस्स अञ्जक्तस्स, लेप्यग्रिहं भज्जाजीर्णं, शीहींगं,
मुख्यातं, मासालं, वित्तशालं, ताण्डुसानं । प्रस्तेनं व्याख्यामा

पुरिस्थो मुनिष्टवान् पच्चवेक्षणेष्व—इन्हों लालहे, इमेवं अर्थात् इन सुगारी, हमें मासा, इमें तिला, इमें ताढ़ुला सिमी जी

एवमेव खो भिक्खुवे ! भिक्खु इममेवं कायं उद्धु
पादतला अधो केसमत्थका तचपरियन्तं पूरं नानप्पका-
रस्स असुचिनो पच्चवेक्षणति—अतिथ इमस्मि काये केसा,
लोमा, नखा, दन्ता, तचों, मंसं, न्हाल, आटू, आटूमिठ्जं
धक्क, हवयं, घक्कनं, किलेघक्कं, पिछ्कं, पृफासं, अन्तं,
अन्त्यगुणं, उदरियं, करीसं, मतथलंगं, पित्तं, सेघं, पुब्बो
लोहितं, सेदो, मेदो, अस्सु, वसा, खेलो, सिङ्गाणिका,
लसिका, मूत्रन्ति ।

इति अङ्गत्त वा०

(उ.) धातुभूसिकार-पद्धति ।

पुन च परं भिक्खुवे ! भिक्खु इममेवं कायं यथा-
ठिक्कं यथा-पणिहिक्कं धातुसमे पच्चवेक्षणति—अतिथ इमस्मि
काये पथवी-धातु, आपो-धातु, तेजो-धम्म,
वायो-धातुसि ।

सेयस्यामि भिक्खुवे ! एषां जो वायो वायो वायो वायो

कन्तेकासी वा गार्वि वधित्वा चतुमहापथे बिलसो
विभजित्वा निसिन्नो अस्स । एवमेव खो भिक्खुवे !
भिक्खु इममेव कायं यथा-ठितं यथा-पणिहितं धातुसो
पच्चवेक्षति-अतिथ इमस्मि काये पथवो-धातु, आपो-
धातु, तेजो-धातु, वायो-धातृति ।

इति अज्ञहत्तं वा काये कायानुपस्सी विहरति०

(च) नव सिवधिष्ठ-पञ्चं ।

पुन च परं भिक्खुवे ! भिक्खु सेय्यथापि पस्सेय्य
सरीरं सिवथिकाय छहुतं एकाहमतं वा द्वीहमतं वा
तीहमतं वा उद्धुमातकं, विनीष्टकं, विपुढबक-
जातं । सो इममेव कायं उपसंहरति-अयम्य खो कायो
एवं धम्मो एवंभावी एवंअनतीतोति ।

इति अज्ञहत्तं वा०

पुन च परं भिक्खुवे ! भिक्खु सेय्यथापि पस्सेय्य
सरीरं सिवथिकाय छहुतं काकेहि वा खज्जमानं, कुललेहि
वा खज्जमानं, गिज्ञेहि वा खज्जमानं, कङ्केहि वा
खज्जमानं, सुनखेहि वा खज्जमानं, व्यग्नेहि वा खज्ज-

मानं, दीपिहि वा खज्जमानं, सिङ्गालेहि वा खज्जमानं,
विविधेहि वा पाणकजातेहि खज्जमानं ।

सो इममेव क्रयं उपसंहरति—अब्दिपि खो क्रांत्रो
एवंधन्मो एवंभावी एवंअनतीतोति ।

इति अङ्गश्लोकं वा०

पुन च परं भिवखेषि । भिवखु सेयथापि यस्सेय्य
सरोरं सिवथिकाय छर्णितं अटुक-सञ्चुलिकं, समंसलो-
हितं न्हारु-सम्बन्धं । अटुक-सञ्चुलिकं निमंसलोहित-
मणिखंतं न्हारु-सम्बन्धं । अटुक-सञ्चुलिकं अपसतु-मंस-
स्लेहितं न्हारु-सम्बन्धं । अटुकनि अथगत-सम्ब-
न्धानि, विसा विविसा विविष्टानि—अञ्जेन हरषट्टिकं,
अञ्जेन पावट्टिकं, अञ्जेन गोपकंटिकं, अञ्जेन जड्ड-
टिकं, अञ्जेन ऊरुटिकं, अञ्जेन कटिटिकं, अञ्जेन
फालुकट्टिकं, अञ्जेन विट्टिटिकं, अञ्जेन खण्डटिखं,
अञ्जेन गीवटिकं, अञ्जेन हनुकट्टिकं, अञ्जेन हन्तटिकं,
अञ्जेन सीस-कटाहं ।

सो इममेव क्रयं उपसंहरति—अब्दिपि खो क्रांत्रो
एवंधन्मो, एवंअनतीतोति ।

इति अज्ञहत्तं वा०

पुन च परं भिक्खु लेय्यथापि पस्तेय्य
सरीरं सिवथिकाय छङ्गितं, अट्टिकानि सेतानि सहृद्वण्ण-
पटिभागानि० । अट्टिकानि पुञ्जकितानि तेरोवस्तिस-
कानि० । अट्टिकानि पूतीनि चुण्णकं जातानि० ।

सो इममेव कायं उपसंहरति—अयंपि खो कायो एवं
धम्मो एवं भावी एवं अनतीतोति ।

इति अज्ञहत्तं वा काये कायानुपस्सी विहरति,
बहिद्वा वा काये कायानुपस्सी विहरति, अज्ञहत्त-
बहिद्वा वा काये कायानुपस्सी विहरति । समुदय-
धम्मानुपस्सी वा कार्यस्मि विहरति, वयधम्मानुपस्सी
वा कार्यस्मि विहरति, समुदय—वयधम्मानुपस्सी वा
कार्यस्मि विहरति ।

अतिथ कायोति वा पनस्स सति पच्चुपट्टिता होति ।
यावदेव आणभत्ताय पटिस्सतिमत्ताय अनिस्तितो च
विहरति । न च किञ्चित्त लोके उपादियति ।

एवं पि खो भिक्खु लेय्य काये कायानुपस्सी
विहरति ।

२. वेदनानुपस्थिता

कथञ्च पन मिक्खवे ! मिक्खु वेदनासु वेदनानुपस्थी
विहरति ?

इधं भिक्खवे ! भिक्खु सुखं वा वेदनं वेदयमानो
सुखं वेदनं वेदयामीति पजानाति, दुक्खं वा वेदनं
वेदयमानो दुक्खं वेदनं वेदयामीति पजानाति, अदुक्ख-
मसुखं वा वेदनं वेदयमानो अदुक्खमसुखं वा वेदनं वेद-
यामीति पजानाति; सामिसं वा सुखं वेदनं वेदयमानो
सामिसं सुखं वेदनं वेदयामीति पजानाति, निरामिसं वा
सुखं वेदनं वेदयमानो निरामिसं सुखं वेदनं वेदयामीति
पजानाति; सामिसं वा दुक्खं वेदनं वेदयमानो सामिसं
दुक्खं वेदनं वेदयामीति पजानाति, निरामिसं वा दुक्खं
वेदनं वेदयमानो निरामिसं दुक्खं वेदनं वेदयामीति
पजानाति; सामिसं वा अदुक्खमसुखं वेदनं वेदयमानो
सामिसं अदुक्खमसुखं वेदनं वेदयामीति पजानाति;
निरामिसं वा अदुक्खमसुखं वेदनं वेदयमानो निरामिसं
अदुक्खमसुखं वेदयामीति पजानाति ।

इति अलङ्करणं वा वेदनासु वेदनानुपस्थी निहरति,

बहिद्वा वा वेदनासु वेदनासुपस्सी विहरति, अज्ञत-
वहिद्वा वा वेदनासु वेदनानुपस्सी विहरति । समुदय-
धम्मानुपस्सी वा वेदनासु विहरति, वयधम्मानुपस्सी वा
वेदनासु विहरति, समुदय-वयधम्मानुपस्सी वा वेदनासु
विहरति ।

अतिथ वेदनाति वा पनस्स सति पच्चुपट्टिता होति ।
यावदेव ज्ञानमत्ताय पटिस्तिमत्ताय अनिस्तितो च
विहरति । न च किञ्चिं लोके उपादियति ।

एवं पि खो भिक्खुवे ! भिक्खु चित्तो वेदनासु
वेदनानुपस्सी विहरति ॥

3. चित्तानुपस्थना

कथञ्च पन भिक्खुवे ! भिक्खु चित्तो चित्तानुपस्सी
विहरति ?

इधं भिक्खुवैः ! भिक्खु सरामं वा चित्तां सरामं
चित्तन्ति पजानाति, वीतरागं वा चित्तां वीतरागं चित्तन्ति
पजानाति, सदोसं वा चित्तं सदोसं चित्तन्ति पजानाति,
वीतदोसं वा चित्तं वीतदोसं चित्तन्ति पजानाति, तमोहं

वा चित्तं समोहं चित्तन्ति पजानाति, ब्रीतमोहं वा चित्तं।
 बीतमोहं चित्तन्ति पजानाति, संचिरां वा चित्तं संचित्तं
 चित्तन्ति पजानाति, विकिष्टं वा चित्तं विकिष्टं
 चित्तन्ति पजानाति, महगतं वा चित्तं महगतं चित्तन्ति
 पजानाति, अमहगतं वा चित्तं अमहगतं चित्तन्ति पजा-
 नाति, सउत्तरं वा चिरां सउत्तरं चित्तन्ति पजानाति,
 अनुत्तरं वा चिरां अनुत्तरं चित्तन्ति पजानाति, समाहितं
 वा चित्तं समाहितं चित्तन्ति पजानाति, असमाहितं वा
 चिरां असमाहितं चित्तन्ति पजानाति, विसुत्तं वा चित्तं
 विमुत्तं चित्तन्ति पजानाति, अविमुत्तं वा चित्तं अविमुत्तं
 चित्तन्ति पजानाति ।

इति अज्ञत्तं वा चित्ते चित्तानुपस्थी विहरति,
 क्लिहुष्टमा चित्ते चित्तानुपस्थी विहरति, अज्ञत्तवहिद्वा
 वा चित्ते चित्तानुपस्थी विहरति । समुदयधम्मानुपस्थी
 वा चित्तार्थम् विहरति, वयधम्मानुपस्थी वा चित्तार्थम्
 विहरति, समुक्षवयधम्मानुपस्थी वा चित्तार्थम् विहरति ।
 अतिथ चित्तार्थ वा प्रस्ता तति प्रश्नवहिता होति ।
 यावदेव उत्तमानुशास्त्रं पद्धित्तिमात्रम् अस्तित्त्वोन्नाम्

विहरति । न च किञ्चित् लोके उपादियति ।

एवंपि खो भिक्खुवे ! भिक्खु चित्ते चित्तानुपस्थी
विहरति ।

४. धर्मानुपस्थना

(क) नीवरण पञ्चं ।

कथञ्च पन भिक्खुवे ! भिक्खु धर्मेसु धर्मानु-
पस्थी विहरति ?

इध भिक्खुवे ! भिक्खु धर्मेसु धर्मानुपस्थी विहरति
पञ्चसु नीवरणेसु ।

कथञ्च पन भिक्खुवे ! भिक्खु धर्मेसु धर्मानु-
पस्थी विहरति पञ्चसु नीवरणेसु ?

इध भिक्खुवे ! भिक्खु सन्तं वा अज्हर्तां कामच्छन्दं
अतिथि मे अज्हर्तां कामच्छन्दोति पजानाति, असन्तं वा
अज्हर्तां कामच्छन्दं नतिथि मे अज्हर्ता कामच्छन्दोति
पजानाति, यथा च अनुप्पत्तस्स कामच्छन्दस्स उप्पादो
होति तत्त्वं पजानाति, यथा च उप्पत्तस्स कामच्छन्दस्स
पहानं होति तत्त्वं पजानाति, यथा च पहीनस्स काम-

च्छन्दस्स आर्यांति अनुप्पादो होति तच्च पजानाति ।

सन्तं वा अज्ञहतं व्यापादं अतिथे मे अज्ञहतं व्यापादोति पजानाति, असन्तं वा अज्ञहतं व्यापादं अतिथे मे अज्ञहतं व्यापादोति पजानाति, यथा च अनुप्पश्चस्स व्यापादस्स उप्पादो होति तच्च पजानाति, वा च उत्पश्चस्स व्यापादस्स पहानं होति तच्च पजानाति, यथा च पहीनस्स व्यापादस्स आर्यांति अनुप्पादो होति, तच्च पजानाति ।

सन्तं वा अज्ञहतं थीनमिद्धं अतिथे मे अज्ञहतं थीनमिद्धन्ति पजानाति, असन्तं वा अज्ञहतं थीनमिद्धं नत्थि मे अज्ञहतं थीनमिद्धन्ति पजानाति, यथा च अनुप्पश्चस्स थीनमिद्धस्स उप्पादो होति तच्च पजानाति, यथा च उत्पश्चस्स थीनमिद्धस्स पहानं होति तच्च पजानाति, यथा च पहीनस्स थीनमिद्धस्स आर्यांति अनुप्पादो होति तच्च पजानाति ।

सन्तं वा अज्ञहतं उद्धच्च कुकुच्चं अतिथे मे अज्ञहतं उद्धच्च-कुकुच्चन्ति पजानाति, असन्तं वा अज्ञहतं उद्धच्च-कुकुच्चं नत्थि मे अज्ञहतं उद्धच्च-कुकुच्चन्ति

पजानाति, यथा च अनुप्पश्चस्स उद्धर्च-कुरुकुर्चस्स
उप्पादो होति तच्च पजानाति; यथा च उत्पश्चस्स
उद्धर्च-कुरुकुर्चस्स पहानं होति तच्च पजानाति, यथा
च पहीनस्स उद्धर्च-कुरुकुर्चस्स आर्यांति अनुप्पादो
होति तच्च पजानाति ।

सम्भावा अज्ञहत्तं विचिकिच्छुं अस्थि मे अज्ञहत्तं
विचिकिच्छाति पजानाति, असन्तं वा अज्ञहत्तं विचि-
किच्छुं नस्थि मे अज्ञहत्तं विचिकिच्छाति पजानाति, यथा
च अनुप्पश्चाय विचिकिच्छाय उप्पादो होति तच्च पजा-
नाति, यथा च उप्पश्चाय विचिकिच्छाय पहानं होति
तच्च पजानाति, यथा च पहीनाय विचिकिच्छाय
आर्यांति अनुप्पादो होति तच्च पजानाति ।

इति अज्ञहत्तं वा धम्मेसु धम्मानुपस्सी विहरति,
बहिद्वा वा धम्मेसु धम्मानुपस्सी विहरति, अज्ञहत्त-
बहिद्वा वा धम्मेसु धम्मानुपस्सी विहरति । समुदय-
धम्मानुपस्सो वा धम्मेसु विहरति, वय-धम्मानुपस्सो वा
धम्मेसु विहरति, समुदय-वयधम्मानुपस्सी वा धम्मेसु
विहरति ।

अस्थि धम्माति वा कनस्स सति पञ्चूपट्टिता होति ।

यावदेव जाणमत्ताय पटिस्ततिमत्ताय अनिस्तितो च
विहरति । न च किञ्चिच लोके उपादियति ।

एवंपि खो भिक्खुवे ! भिक्खु धर्मेसु धर्मानुपस्त्सी
विहरति पञ्चसु नोवरणेसु ।

(ख) खन्ध-पञ्चं ।

पुन च परं भिक्खुवे ! भिक्खु धर्मेसु धर्मानुपस्त्सी
विहरति, पञ्चसु उपादानकर्त्तव्येसु ।

कथञ्च पन भिक्खुवे ! भिक्खु धर्मेसु धर्मानुपस्त्सी
विहरति, पञ्चसु उपादानकर्त्तव्येसु ?

इध भिक्खुवे ! भिक्खु इति रूपं, इति रूपस्स
समुदयो, इति रूपस्स अत्थङ्गमो; इति वेदना, इति
वेदनाय समुवयो, इति वेदनाय अत्थङ्गमो; इति सञ्ज्ञा,
इति सञ्ज्ञाय समुदयो, इति सञ्ज्ञाय अत्थङ्गमो; इति
सङ्खारा, इति सङ्खारानं समुदयो, इति सङ्खारानं
अत्थङ्गमो; इति विज्ञाणं, इति विज्ञाणस्स समु-
दयो, इति विज्ञाणस्स अत्थङ्गमो ।

इति अज्ञतं वा धर्मेसु धर्मानुपस्त्सी विहरति,

बहिद्वा वा धम्मेसु धम्मानुपस्सी विहरति, अज्ञत्त
बहिद्वा वा धम्मेसु धम्मानुपस्सी विहरति, समुदय-
धम्मानुपस्सी वा धम्मेसु विहरति, वयधम्मानुपस्सी वा
धम्मेसु विहरति, समुदयवयधम्मानुपस्सी वा धम्मेसु
विहरति ।

अतिथ धम्माति वा पनस्स सति पच्चुपट्टिता होति ।
यावदेव ग्राणमत्ताय पटिस्तिमत्ताय अनिस्सितो च
विहरति । न च किञ्चित्त लोके उपादियति ।

एवं पि खो भिक्खुवे ! भिक्खु धम्मेसु धम्मानु-
पस्सी विहरति पञ्चसु उपादानक्षम्यन्धेसु ।

(ग) आचलन-पञ्चं ।

पुन च परं भिक्खुवे ! भिक्खु धम्मेसु धम्मानुपस्सी
विहरति, छसु अज्ञत्तिक-बाहिरेसु आयतनेसु ।

कथञ्च पन भिक्खुवे ! भिक्खु धम्मेसु धम्मानुपस्सी
विहरति छसु अज्ञत्तिक-बाहिरेसु आयतनेसु ?

इद भिक्खुवे ! भिक्खु चक्खुञ्च पजानाति, रूपे
च पजानाति, यञ्च तदुभयं पटिच्च उप्पज्जति संयोजनं
तञ्च पजानाति । यथा च अनुप्पञ्चस संयोजनस्स

उप्पादो होति तच्च पजानाति, यथा च उप्पन्नस्स संयो-
जनस्स पहानं होति तच्च पजानाति, यथा च पहीनस्स
संयोजनस्स आर्यांति अनुप्पादो होति तच्च पजानाति ।

सोतच्च पजानाति सदे च पजानाति, यच्च तदुभयं
पटिच्च उप्पज्जति संयोजनं तच्च पजानाति । यथा च
अनुप्पन्नस्स संयोजनस्स उप्पादो होति तच्च पजानाति ।
यथा च उप्पन्नस्स संयोजनस्स पहानं होति तच्च पजा-
नाति । यथा च पहीनस्स संयोजनस्स आर्यांति अनुप्पादो
होति तच्च पजानाति ।

घानञ्च पजानाति, गन्धे च पजानाति, यञ्च तदु-
भयं पटिच्च उप्पज्जति संयोजनं तञ्च पजानाति । यथा
च अनुप्पन्नस्स संयोजनस्स उप्पादो होति तञ्च पजा-
नाति । यथा च उप्पन्नस्स संयोजनस्स पहानं होति
तञ्च पजानाति । यथा च पहीनस्स संयोजनस्स आर्यांति
अनुप्पादो होति तञ्च पजानाति ।

जिह्वञ्च पजानाति, रसे च पजानाति, यञ्च तदु-
भयं पटिच्च उप्पज्जति संयोजनं तञ्च पजानाति । यथा
च अनुप्पन्नस्स संयोजनस्स उप्पादो होति तञ्च पजा-

नाति । यथा च उप्पन्नस्स संयोजनस्स पहानं होति तञ्च पजानाति । यथा च पहीनस्स संयोजनस्स आर्यांति अनुप्पादो होति तञ्च पजानाति ।

कायञ्च पजानाति, फोटुब्बे च पजानाति, यञ्च तदुभयं पटिच्च उपज्जति संयोजनं तञ्च पजानाति । यथा च अनुप्पन्नस्स संयोजनस्स उप्पादो होति तञ्च पजानाति । यथा च उप्पन्नस्स संयोजनस्स पहानं होति तञ्च पजानाति । यथा च पहीनस्स संयोजनस्स आर्यांति अनुप्पादो होति तञ्च पजानाति ।

मनञ्च पजानाति, धम्मे च पजानाति, यञ्च तदुभयं पटिच्च उपज्जति संयोजनं तञ्च पजानाति । यथा च अनुप्पन्नस्स संयोजनस्स उप्पादो होति तञ्च पजानाति । यथा च उप्पन्नस्स संयोजनस्स पहानं होति तञ्च पजानाति । यथा च पहीनस्स संयोजनस्स आर्यांति अनुप्पादो होति तञ्च पजानाति । इति अज्ञत्तां वा धम्मेसु धम्मानुपस्सी विहरति । बहिद्वा वा धम्मेसु धम्मानुपस्सी विहरति, अज्ञत्तबहिद्वा वा धम्मेसु धम्मानुपस्सी विहरति, समुदयधम्मानुपस्सी वा धम्मेसु विहरति । वय-

धम्मानुपस्सी वा धम्मेसु विहरति, समुदयवयधम्मा-
नुपस्सी वा धम्मेसु विहरति ।

अतिथि धम्माति वा पनस्स सति पच्चुपट्टिता होति ।
यावदेव ज्ञानमत्ताय पटिस्सतिमत्ताय अनिस्तितो च
विहरति । न च किञ्चिच लोके उपादियति ।

एवं पि खो भिक्खवे ! भिक्खु धम्मेसु धम्मानुपस्सी
विहरति छसु अज्ञातिक-बाहिरेसु आयतनेसु ।

(घ) बोज्ज्ञ-पञ्चं ।

पुन च परं भिक्खवे ! भिक्खु धम्मेसु धम्मानुपस्सी
विहरति सत्तसु बोज्ज्ञःसु ।

कथञ्च पन भिक्खवे ! भिक्खु धम्मेसु धम्मानु-
पस्सी विहरति सत्तसु बोज्ज्ञःसु ?

इध भिक्खवे ! भिक्खु सन्तं वा अज्ञतं सति-
सम्बोज्ज्ञं अतिथि मेअज्ञतं सति-सम्बोज्ज्ञोति
पजानाति । असन्तं वा अज्ञतं सति-सम्बोज्ज्ञः नतिथि
मे अज्ञतं सति-सम्बोज्ज्ञोति पजानाति । यथा च
अनुप्पश्यस्स सति-जम्बोज्ज्ञस्स उप्पादो होति तथा

पजानाति । यथा च उपपश्चस्स सति-सम्बोज्छङ्गस्स भावनाय पारिपूरी होति तत्त्वं पजानाति ।

सन्तं वा अज्ञत्तं धर्मविचय-सम्बोज्भंगं अतिथ मे अज्ञत्तं धर्मविचय-सम्बोज्छङ्गोति पजानाति । असन्तं वा अज्ञत्तं धर्मविचय-सम्बोज्छङ्गं नतिथ मे अज्ञत्तं धर्मविचय-सम्बोज्छङ्गोति पजानाति । यथा च अनुपपश्चस्स धर्मविचय-सम्बोज्छङ्गस्स उप्पादो होति तत्त्वं पजानाति । यथा च उपपश्चस्स धर्मविचय-सम्बोज्छङ्गस्स भावनाय पारिपूरी होति तत्त्वं पजानाति ।

सन्तं वा अज्ञत्तं वीरिय-सम्बोज्भंगं अतिथ मे अज्ञत्तं विरिय-सम्बोज्छङ्गोति पजानाति । असन्तं वा अज्ञत्तं विरिय-सम्बोज्छङ्गं नतिथ मे अज्ञत्तं वरिय-सम्बोज्छङ्गोति पजानाति । यथा च अनुपपश्चस्स वीरिय-सम्बोज्छङ्गस्स उप्पादो होति तत्त्वं पजानाति । यथा च उपपश्चस्स वीरिय-सम्बोज्छङ्गस्स भावनाय पारिपूरी होति तत्त्वं पजानाति ।

सन्तं वा अज्ञत्तं पिति-सम्बोज्भंगं अतिथ मे अज्ञत्तं षीति-सम्बोज्छङ्गोति पजानाति । असन्तं वा

अज्ञत्तां पीति-सम्बोज्यज्ञः नत्थि मे अज्ञत्ता पीति-
सम्बोज्यज्ञोति पजानाति । यथा च अनुप्पन्नस्स
पीति-सम्बोज्यज्ञस्स उप्पादो होति तच्च पजानाति ।
यथा च उप्पन्नस्स पीति-सम्बोज्यज्ञस्स भावनाय पारि-
पूरी होति तच्च पजानाति ।

सन्तं वा अज्ञत्तां पस्सद्वि-सम्बोज्यभंगं अतिथ मे
अज्ञत्तां पस्सद्वि-सम्बोज्यज्ञोति पजानाति । असन्तं
वा अज्ञत्तां पस्सद्वि-सम्बोज्यज्ञः नत्थि मे अज्ञत्तां
पस्सद्वि-सम्बोज्यज्ञोति पजानाति । यथा च अनुप्पन्नस्स
पस्सद्वि-सम्बोज्यज्ञगस्स उप्पादो होति तच्च पजानाति ।
यथा च उप्पन्नस्स पस्सद्वि-सम्बोज्यज्ञगस्स भावनाय
पारिपूरी होति तच्च पजानाति ।

सन्तं वा अज्ञत्तां समाधि-सम्बोज्यभंगं अतिथ
मे अज्ञत्तां समाधि-सम्बोज्यज्ञोति पजानाति । असन्तं
वा अज्ञत्तां समाधि-सम्बोज्यज्ञं नत्थि मे अज्ञत्तां
समाधि-सम्बोज्यज्ञगोति पजानाति । यथा च अनुप्पन्नस्स
समाधि-सम्बोज्यज्ञगस्स उप्पादो होति तच्च पजानाति ।

यथा च उप्पन्नस्स समाधि-सम्बोज्जड़ःस्स भावनाय पारिपूरी होति तच्च पजानाति ।

सन्तं वा अज्ञत्तं उपेक्खा-सम्बोज्जर्णं अतिथ मे अज्ञत्तं उपेक्खा-सम्बोज्जड़ोति पजानाति । असन्तं वा अज्ञत्तं उपेक्खा-सम्बोज्जड़ः नतिथ मे अज्ञत्तं उपेक्खा-सम्बोज्जड़ोति पजानाति । यथा च अनुप्पन्नस्स उपेक्खा-सम्बोज्जड़ःस्स उपादो होति तच्च पजानाति । यथा च उप्पन्नस्स उपेक्खा-सम्बोज्जड़ःस्स भावनाय पारिपूरी होति तच्च पजानाति ।

इति अज्ञत्तं वा धर्मेसु धर्मानुपस्सी विहरति, बहिद्वा वा धर्मेसु धर्मानुपस्सी विहरति । अज्ञत्त-बहिद्वा वा धर्मेसु धर्मानुपस्सी विहरति । समुदय-धर्मानुपस्सी वा धर्मेसु विहरति, वय-धर्मानुपस्सी वा धर्मेसु विहरति, समुदयवयधर्मानुपस्सी वा धर्मेसु विहरति ।

अतिथ धर्माति वा पनस्स सति पच्चुपट्टिता होति । यावदेव ज्ञाणभक्ताय पटिस्सतिमत्ताय अनिस्तितो च विहरति । म च किञ्चिच लोके उपादियति ।

एवंपि खो भिक्खवे ! भिक्खु धम्मेसु धम्मानुपस्थी
विहरति सत्त्वसु बोज्ज्ञःसु ।

(ड.) अरियसच्च-पञ्च ।

पुन च परं भिक्खवे ! भिक्खु धम्मेसु धम्मानु-
पस्थी विहरति चतुसु अरिय-सच्चेसु ।

कथञ्च मन भिक्खवे ! भिक्खु धम्मेसु धम्मानु-
पस्थी विहरति चतुसु अरिय-सच्चेसु ?

इध भिक्खवे ! भिक्खु इवं दुक्खन्ति यथाभूतं
पजानाति । अयं दुक्ख-समुदयोति यथाभूतं पजानाति ।
अयं दुक्ख-निरोधोति यथाभूतं पजानाति । अयं दुक्ख-
निरोधगामिनि-पटिपवाति यथाभूतं पजानाति ।

दुर्बलं

कतमच्च भिक्खवे ! दुर्बलं अरिय-सच्चं ?

जातिपि दुक्खा, जरापि दुक्खा, मरणंपि दुक्खं,
सोक-परिद्वेष-दुक्ख-दोषनस्तु-पायासापि दुक्खा, अप्य-
येहि सम्प्रयोगे दुक्खोऽप्यत्रेहि किष्यवोगे दुक्खोऽप्य-

पिच्छं न लभति तं पि दुक्खं, संखित्तेन पञ्चुपादानक्ख-
न्धापि दुक्खा ।

कतमा च भिक्खवे ! जाति ? या तेसं तेसं
सत्तानं तम्हि तम्हि सत्तनिकाये जाति, सञ्जाति,
ओक्कन्ति, अभिनिब्बत्ति, खन्धानं पातुभावो, आयत-
नानं पटिलाभो—अयं वुच्चति भिक्खवे ! जाति ।

कतमा च भिक्खवे ! जरा ?

या तेसं तेसं सत्तानं तम्हि तम्हि सत्तनिकाये जरा,
जीरणता, खण्डच्चं, पालिच्चं, वलित्तचता, आयुनो
संहानि, इन्द्रियानं परिपाको—अयं वुच्चति भिक्खवे !

जरा ।

कतमञ्च भिक्खवे ! मरणं ?

यं तेसं तेसं सत्तानं तम्हा तम्हा सत्तनिकाया चुति,
चवनता, भेदो, अन्तरधानं, मच्चु, मरणं, कालक्रिया,
खन्धानं भेदो, कलेबरस्स निक्खेपो, जीवितिन्द्रियस्सु-
पच्छेदो—इदं वुच्चति भिक्खवे ! मरणं ।

कतमो च भिक्खवे ! सोको ?

यो खो भिक्खवे ! अञ्जतरञ्जतरेन व्यसनेन सम-
ग्राणतस्स अञ्जतरञ्जतरेन दुख-धम्मेन फुट्टस्स सोको,

सोचना, सोचितर्त्ता, अन्तो सोको, अन्तो परिसोको—
अयं वुच्चति भिक्खवे ! सोको ।

कतमी च भिक्खवे परिदेवो ?

यो खो भिक्खवे ! अञ्जतरञ्जतरेन व्यसनेन
समझागतस्त अञ्जतरञ्जतरेन दुक्ख-धर्मेन फुट्टस्त
आदेवी, परिदेवो, आदेवना, परिदेवना, आदेवितसं,
परिदेवितत्तं—अयं वुच्चति भिक्खवे ! परिदेवो ।

कतमञ्च भिक्खवे ! दुर्बलं ?

यं खो भिक्खवे कायिकं दुक्खं, कायिकं असातं,
काय-सम्पत्सजं दुक्खं, असातं, वेदयितं—इदं वुच्चति
भिक्खवे ! दुक्खं ॥

कतमञ्च भिक्खवे ! दोमनस्तं ?

यं खो भिक्खवे ! चेतसिकं दुक्खं, चेतसिकं असातं,
मनो-सम्पत्सजं दुक्खं, असातं, वेदयितं—इहं वुच्चति
भिक्खवे ! दोमनस्तं ॥

कतमी च भिक्खवे ! उपायासी ?

यो खो भिक्खवे ! अञ्जतरञ्जतरेन व्यसनेन तम-
झागतस्त अञ्जतरञ्जतरेन दुक्ख-धर्मेन फुट्टस्त आपा-

सो, उपायासो, आयासितत्तं, उपायासितत्तं—अयं
वुच्चति भिक्खुवे ! उपायासो ॥

कतमो च भिक्खुवे ! अप्पियेहि सम्पयोगो
दुक्खो ?

इध यस्स ते होन्ति अनिद्वा, अकन्ता, अमनापा रूपा
सद्वा गन्धा रसा फोटुब्बा धर्मा; ये वा पनस्स ते होन्ति
अनन्थ-कामा अहित-कामा अफासुक-कामा अयोगक्लेम-
कामा; या तेहि सर्द्धि सङ्गति, समागमो, समोधानं,
मिस्सीभावो—अयं वुच्चति भिक्खुवे ! अप्पियेहि सम्प-
योगो दुक्खो ॥

कतमो च भिक्खुवे ! पिपेहि विष्पयोगो दुक्खो ?

इध यस्स ते होन्ति इद्वा, कन्ता, मनापा रूपा सद्वा
गन्धा रसा फोटुब्बा धर्मा; ये वा पनस्स ते होन्ति अत्थ-
कामा, हित-कामा, फासु-कामा, योगक्लेम-कामा, माता,
वा, पिता वा, भाता वा, भगिनि वा, कनिद्वा वा, मिता
वा, अमच्चा वा, ब्रातिसालोहिता वा, या तेहि सर्द्धि
असङ्गति, असमागमो, असमोधानं, अमिस्सीभावो—अयं
वुच्चति भिक्खुवे ! पियेहि विष्पयोगो दुक्खो ।

कतसञ्च भिक्खुवे ! यंपिच्छं न लभति तंपि
दुक्खं ?

जाति-धर्मानं भिक्खुवे ! सत्तानं एवं इच्छा उप्प-
ज्जति—“अहो वत मयं न जाति-धर्मा अस्ताम ! न च
वत नो जाति आगच्छेय्याति !!” न खो पनेतं इच्छाय
पत्तब्बं । इदंपि यंपिच्छं न लभति तंपि दुक्खं ॥

जरा-धर्मानं भिक्खुवे ! सत्तानं एवं इच्छा उप्प-
ज्जति—“अहो वत मयं न जरा-धर्मा अस्ताम ! न च
वत नो जरा आगच्छेय्याति !!” न खो पनेतं इच्छाय
पत्तब्बं । इदंपि यंपिच्छं न लभति तंपि दुक्खं ॥

ब्याधि-धर्मानं भिक्खुवे ! सत्तानं एवं इच्छा उप्प-
ज्जति—“अहो वत मयं न ब्याधि-धर्मा अस्ताम ! न
च वत नो ब्याधि आगच्छेय्याति !!” न खो पनेतं
इच्छाय पत्तब्बं । इदंपि यंपिच्छं न लभति तंपि दुक्खं ॥

मरण-धर्मानं भिक्खुवे ! सत्तानं एवं इच्छा उप्प-
ज्जति—“अहो वत मयं न मरण-धर्मा अस्ताम ! न च
वत नो मरणं आगच्छेय्यति !!” न खो पनेतं इच्छाय
पत्तब्बं । इदंपि यंपिच्छं न लभति तंपि दुक्खं ॥

सोक-परिदेव-दुक्ख- दोमनस्सुपायास-धर्मानं
भिक्खवे ! सत्तानं एवं इच्छा उप्पज्जति—“अहो वत
मयं न सोक-परिदेव-दुक्ख-दोमनस्सुपायास-धर्मा
अस्साम ? न च वत नो सोक-परिदेव-दुक्ख-दोमनस्सु-
पायास-धर्मा आगच्छेष्यन्ति !!” न खो पनेतं इच्छाय
पत्तब्बं । इदंपि यंपिच्छं न लभति तंपि दुक्खं ।

कतमे च भिक्खवे ! संखितोन पञ्चुपादानक्ख-
न्धापि दुक्खा ? सेव्यथिदं-रूपुपादानक्खन्धो,
वैदनुपादानक्खन्धो, सञ्जुपादानक्खन्धो, सङ्घारूपादान-
क्खन्धो, विञ्चाणुपादानक्खन्धो—इमे वुच्चन्ति
भिक्खवे ! संखितोन पञ्चुपादानक्खन्धापि दुक्खा ।

इदं वुच्चति भिक्खवे ! दुक्खं अरिय सच्चं ।

दुक्खसच्चयं

कतमञ्च भिक्खवे ! दुक्ख-समुदयं अरिय-सच्चं ?
यायं तणहा पोनोब्भविका नन्दो-राम-सह-
गता तत्र तत्राभिनन्दिनी, सेव्यथिदं—काम-
तणहा, भव-तणहा, विभव-तणहा ।

सह खो पनेसा भिक्खुवे ! तण्हा कत्थ उप्पज्ज-
माना उप्पज्जति, कत्थ निविसमाना निविसति ?

यं लोके पिय-रूपं, सात-रूपं, एत्थेसा तण्हा उप्प-
ज्जमाना उप्पज्जति, एत्थ निविसमाना निविसति ।

किञ्च लोके पिय-रूपं, सात-रूपं ?

चक्रखु लोके पिय-रूपं, सात-रूपं । एत्थेसा तण्हा
उप्पज्जमाना उप्पज्जति, एत्थ निविसमाना निविसति ।

सोतं लोके, धानं लोके, जिव्हा लोके, कायो लोके,
मनो लोके पिय-रूपं, सात-रूपं । एत्थेसा तण्हा उप्प-
ज्जमाना उप्पज्जति, एत्थ निविसमाना निविसति ।

लग्ना लोके, सहा लोके, गन्धा लोके, रक्षा लोके,
फोटुक्का लोके, धूमा लोके, पिय-रूपं, सात-रूपं ।
एत्थेसह तण्हा उप्पज्जमाना उप्पज्जति, एत्थ निविस-
माना निविसति ।

चक्रखु-विज्ञाणं लोके, सोत-विज्ञाणं लोके, धान-
विज्ञाणं लोके, जिव्हा-विज्ञाणं लोके, काय-विज्ञाणं
लोके, मनोविज्ञाणं लोके, पिय-रूपं, सात-रूपं ।

एत्येसा तण्हा उप्पज्जमाना उप्पज्जति, एत्थ निविसमाना निविसति ।

चक्रखु-सम्फस्सो लोके, सोत-सम्फस्सो लोके, सद-सम्फस्सो लोके, जिव्हा-सम्फस्सो लोके, काय-सम्फस्सो लोके, मनो-सम्फस्सो लोके, पिय-रूपं सात-रूपं । एत्येसा तण्हा उप्पज्जमाना उप्पज्जति, एत्थ निविसमाना निविसति ।

चक्रखु-सम्फस्सजा वेदना लोके, सोत-सम्फस्सजा वेदना लोके, धान-सम्फस्सजा वेदना लोके, जिव्हा-सम्फस्सजा वेदना लोके, काय-सम्फस्सजा वेदना लोके, मनो-सम्फस्सजा वेदना लोके, पिय-रूपं सात-रूपं । एत्येसा तण्हा उप्पज्जमाना उप्पज्जति, एत्थ निविसमाना निविसति । रूप-सञ्चाला लोके, सह-सञ्चाला लोके, गन्ध-सञ्चाला लोके, रस-सञ्चाला लोके, फोटूब्ब-सञ्चाला लोके, धम्म-सञ्चाला लोके, पिय-रूपं सात-रूपं । एत्येसा तण्हा उप्पज्जमाना उप्पज्जति, एत्थ निविसमाना निविसति ।

रूप-सञ्चेतना लोके, सह-सञ्चेतना लोके, गन्ध-

सञ्चेतना लोके, रस-सञ्चेतना लोके, फोटुब्ब-सञ्चेतना लोके, धर्म-सञ्चेतना लोके, पिय-रूपं सात-रूपं । एत्थेसा तण्हा उप्पज्जमाना उप्पज्जति, एत्थ निविसमाना निविसति ।

रूप-तण्हा लोके, सद्-तण्हा लोके, गन्ध-तण्हा लोके, रस-तण्हा लोके, फोटुब्ब-तण्हा लोके, धर्म-तण्हा लोके पिय-रूपं सात-रूपं । एत्थेसा तण्हा उप्पज्जमाना उप्पज्जति, एत्थ निविसमाना निविसति ।

रूप-वितक्को लोके, सद्-वितक्को लोके, गन्ध-वितक्को लोके, रस-वितक्को लोके, फोटुब्ब-वितक्को लोके, धर्म-वितक्को लोके पिय-रूपं सात-रूपं । एत्थेसा तण्हा उप्पज्जमाना उप्पज्जति, एत्थ निविसमाना निविसति ।

रूप-विचारो लोके, सद्-विचारो लोके, गन्ध-विचारो लोके, रस-विचारो लोके, फोटुब्ब-विचारो लोके, धर्म-विचारो लोके पिय-रूपं सात-रूपं । एत्थेसा तण्हा उप्पज्जमाना उप्पज्जति, एत्थ निविसमाना निविसति ।

इदं बुच्चति भिक्खवे ! दुख-समुदयं अरिय-सच्च ।

दुष्कर्ष-निरोधं

कतमञ्च भिक्खवे ! दुष्कर्ष-निरोधं अरिय-सच्चं ?
यो तस्सा येव तण्हाय असेस-विरागनिरोधो, चागो,
पटिनिस्सगो, मुत्ति अनालयो ।

सा खो पनेसा भिक्खवे ! तण्हा कथं पहीयमाना
पहीयति, कथं निरुज्जमाना निरुज्जति ?

यं लोके पिय-रूपं सात-रूपं, एत्थेसा तण्हा पहीय-
माना पहीयति, एत्थं निरुज्जमाना निरुज्जति ।

किञ्च लोके पिय-रूपं सात-रूपं ? चक्खु लोके पिय-
रूपं सात-रूपं । एत्थेसा तण्हा पहीयमाना पहीयति,
एत्थं निरुज्जमाना निरुज्जति ।

सोतं लोके, घानं लोके, जिब्हा लोके, कायो लोके,
मनो लोके, पिय-रूपं सात-रूपं । एत्थेसा तण्हा पहीय-
माना पहीयति । एत्थं निरुज्जमाना निरुज्जति ।

रूपा लोके, सदा लोके, गन्धा लोके, रसा लोके,
फोटुब्बा लोके, धम्मा लोके पिय-रूपं सात-रूपं । एत्थेसा
तण्हा पहीयमाना पहीयति । एत्थं निरुज्जमाना
निरुज्जति ।

चक्षु-विड्याणं लोके, सोत-विड्याणं लोके, धान-विड्याणं लोके, जिव्हा-विड्याणं लोके, काय-विड्याणं लोके, मनो-विड्याणं लोके पिथ-रूपं सात-रूपं । एत्येसा तण्हा पहीयमाना पहीयति, एत्थ निरुज्ञमाना निरुज्ञति ।

चक्षुसम्फस्सो लोके, सोत-सम्फस्सो लोके, धान-सम्फस्सो लोके, जिव्हा-सम्फस्सो लोके, काय-सम्फस्सो लोके, मनो-सम्फस्सो लोके पिथ-रूपं सात-रूपं । एत्येसा तण्हा पहीयमाना पहीयति, एत्थ निरुज्ञमाना निरुज्ञति ।

चक्षु-सम्फस्सजा वेदना लोके, सोत-सम्फस्सजा वेदना लोके, धान-सम्फस्सजा वेदना लोके, जिव्हा-सम्फस्सजा वेदना लोके, काय-सम्फस्सजा वेदना लोके, मनो-सम्फस्सजा वेदना लोके, पिथ-रूपं सात-रूपं । एत्येसा तण्हा पहीयमाना पहीयति, एत्थ निरुज्ञमाना निरुज्ञति ।

रूपसञ्ज्ञा लोके, सद्-सञ्ज्ञा लोके, गन्ध-सञ्ज्ञा लोके, रस-सञ्ज्ञा लोके, फोटुब्ब-सञ्ज्ञा लोके, धूम-सञ्ज्ञा लोके, पिथ-रूपं सात-रूपं । एत्येसा तण्हा पहीयमाना पहीयति, एत्थ निरुज्ञमाना निरुज्ञति ।

रूप-सञ्चेतना लोके, सद्-सञ्चेतना लोके, गन्ध-
सञ्चेतना लोके, रस-सञ्चेतना लोके, फोटुब्ब-सञ्चेतना
लोके, धर्म-सञ्चेतना लोके पिय-रूपं सात-रूपं । एत्येसा
तण्हा पहीयमाना पहीयति, एत्थ निरुज्जमाना
निरुज्जति ।

रूप-तण्हा लोके, सद्-तण्हा लोके, गन्ध-तण्हा
लोके, रस-तण्हा लोके, फोटुब्ब-तण्हा लोके, धर्म-तण्हा
लोके पिय-रूपं सात-रूपं । एत्येसा तण्हा पहीयमाना
पहीयति, एत्थ निरुज्जमाना निरुज्जति ।

रूप-वित्तको लोके, सद्-वित्तको लोके, गन्ध-
वित्तको लोके, रस-वित्तको लोके, फोटुब्ब-वित्तको
लोके, धर्म-वित्तको लोके विय-रूपं सात-रूपं । एत्येसा
तण्हा पहीयमाना पहीयति, एत्थ निरुज्जमाना
निरुज्जति ।

रूप-विचारो लोके, सद्-विचारो लोके, गन्ध-
विचारो लोके, रस-विचारो लोके, फोटुब्ब-विचारो
लोके, धर्म-विचारो लोके पिय-रूपं सप्त-रूपं । एत्येसा
तण्हा पहीयमाना पहीयति, एत्थ निरुज्जमाना
निरुज्जति ।

इदं दुष्कृति शिखत्वे ! दुष्कृति निरोधं अरिय-सञ्चाप्तं

दुर्बुख-चित्तसेध-प्राचीनि प्रटिपदा

कतमभ भिक्खवे ! दुर्बुख-निरोध-गामिनि-पटिपदा

अरिग्र-सच्चं ?

अयमेव अरियो अटुड्गिको मग्गो । सेष्यथिं-
सम्मान्दिहि, सम्मा-संकष्टो, सम्मा-वाचा,
सम्मा-कम्मत्तो, सम्मा-आज्ञीवो, सम्मा-
वायस्मो, सम्मा-सति, सम्मा-समाधि ।

कतमा च भिक्खवे ! सम्मा-दिहि ? यं खो

भिक्खवे ! दुखे जाणं, दुख-समुदये ज्ञाणं, दुर्बुख-निरोधे
जाणं, दुख-निरोध-गामिनि-पटिपदाय जाणं; अयं
वृच्चति भिक्खवे ! सम्मा-दिहि ।

कतमा च भिक्खवे ! सम्मा-सङ्कल्पो ? नेक्खम्म-
सङ्कल्पो, अव्यापाद-सङ्कल्पो, अर्वाहसा-सङ्कल्पो; अयं
वृच्चति भिक्खवे ! सम्मा-सङ्कल्पो ।

कतमा च भिक्खवे ! सम्मा-वाचा ? मुसावादा
वेरमणी, पिसुनावाचा वेरमणी, फरसावाचा वेरमणी,
लम्फम्यमापा वेरमणी; अयं वृच्चति भिक्खवे !
सम्मा-वाचा ॥

कतमो च भिक्खवे ! सम्मा वस्मन्तो ? पाणातिपाता वेरमणी, अदिन्नादाना वेरमणी, कामेसु मिच्छाचारा वेरमणी; अयं वुच्चति भिक्खवे ! सम्माकस्मन्तो ।

कतमो च भिक्खवे ! सम्मा-आजीवो ? इध भिक्खवे ! अरिय-सावको मिच्छा-आजीवं पहाय सम्मा-आजीवेन जीवितं कप्पेति; अयं वुच्चति भिक्खवे ! सम्मा-आजीवो ।

कतमो च भिक्खवे ! सम्मा-वायामो ? इध भिक्खवे ! भिक्खु अनुप्पन्नानं पापकानं अकुसलानं धम्मानं अनुप्पादाय छन्दं जनेति, वायमति, बीरियं आरभति, चित्तं पगण्हाति, पदहति । उप्पन्नानं पापकानं अकुसलानं धम्मानं पहानाय छन्दं जनेति, वायमति, बीरियं आरभति, चित्तं पगण्हाति, पदहति । अनुप्पन्नानं कुसलानं धम्मानं उप्पादाय छन्दं जनेति, वायमति, बीरियं आरभति, चित्तं पगण्हाति पदहति । उप्पन्नानं कुसलानं धम्मानं ठितिया असम्भोसाय, भिद्योभावाय,

वेपुल्लाय, भावनाय पारिपूरिया छन्दं जनेति, वायमति,
बीरियं आरभति, चित्तं परगण्हति, पदहति; अयं
बुच्चति भिक्खुवे ! सम्मा-वायामो ।

कतमा च भिक्खुवे ! सम्मा-सति ? इधं भिक्खुवे !
भिक्खु काये कायानुपस्सी विहरति, आतापी, सम्पज्ञानो,
सतिमा, विनेय्य लोके अभिज्ञा दोमनस्सं । वेदनासु
वेदनानुपस्सी विहरति, आतापी, सम्पज्ञानो, सतिमा,
विनेय्य लोके, अभिज्ञा दोमनस्सं । चित्तो चित्तानुपस्सी
विहरति, आतापी, सम्पज्ञानो, सतिमा, विनेय्य लोके
अभिज्ञा-दोमनस्सं । धर्मेसु धर्मानुपस्सी विहरति,
आतापी, सम्पज्ञानो, सतिमा, विनेय्य लोके अभिज्ञा
दोमनस्सं । अयं बुच्चति भिक्खुवे ! सम्मा-सति ।

कतमो च भिक्खुवे ! सम्मा-समाधि ? इधं
भिक्खुवे ! भिक्खु विविच्चेव कामेहि विविच्च अकुस-
लेहि धर्मेहि सवितकं सविचारं विवेकं पीति-सुखं
पठमं भानं उपसम्पज्ज विहरति । वितक-विचारानं
दूषसमा अज्ञह्तां सम्पसादनं चेतसो एकोदिभावं अवितकं
अविचारं समाधिं पीति-सुखं दुतियं भानं उपसम्पज्ज

विहरति । पीतिया च विरागा उपेक्खको च विहरति,
सतोच सम्पज्जानो सुखञ्च कायेन पटिसंवेदेति । यन्तं
अरिया आचिक्खन्ति, 'उपेक्खको सतिमा सुख विहारीति'
ततियं भानं उपसम्पद्ज विहरति । सुखस्स च पहाना
दुक्खस्स च पहाना पुब्बेव सोमनस्स-दोमनस्सानं अत्थ-
ङ्गमा अदुक्खमसुखं उपेक्खा-सति-पारिसुद्धि चतुर्थं
भानं उपसम्पद्ज विहरति । अयं वृच्चति भिक्खवे !
सम्मा समाधि ।

इदं वृच्चति भिक्खवे ! दुक्खनिरोध-गामिनि-
पटिपदा अरिय-सच्चं ।

इति अज्ञत्तं वा धम्मेसु धम्मानुपस्सी विहरति,
बहिद्वा वा धम्मेयु धम्मानुपस्सी विहरति, अज्ञत्त-
बहिद्वा वा धम्मेसु धम्मानुपस्सो विहरति । समुदय
धम्मानुपस्सी वा धम्मेसु विहरति, वय-धम्मानुपस्सी वा
धम्मेसु विहरति, समुदय-वय-धम्मानुपस्सी वा धम्मेसु
विहरति ।

अत्थ धम्माति वा पनस्स सति पच्चुपट्टिता होति ।
यावदेव ज्ञाणमत्ताय पटिसतिमत्ताय अनिस्तितो च
विहरति । न च किञ्चिं लोके उपादियति ।

एवं पि खो भिक्खवे ! भिक्खु धर्मेसु धर्मानु-
पस्सी विहरति चतूर्सु अरिय-सच्चेसु ।

यो हि कोचि भिक्खवे ! इमे चत्तारो सतिपट्टाने
एव भावेय्य सत्त वस्सानि तस्स द्विन्नं फलानं अञ्जतरं
फलं पाटिकङ्गः—दिट्ठे व धर्मे अञ्जा, सति वा उपादि-
सेसे अनागामिता ।

तिट्ठन्तु भिक्खवे ! सत्त वस्सानि ! यो हि कोचि
भिक्खवे ! इमे चत्तारो सतिपट्टाने एवं भावेय्य छ
वस्सानि, पञ्च वस्सानि, चत्तारि वस्सानि, तीणि
वस्सानि, द्वे वस्सानि, एकं वस्सं ।

तिट्ठन्तु भिक्खवे ! एकं वस्सं ! यो हि कोचि
भिक्खवे ! इमे चत्तारो सतिपट्टाने एवं भावेय्य सत्त
मासानि, तस्स द्विन्नं फलानं अञ्जतरं फलं पाटिकङ्गः—
दिट्ठे व धर्मे अञ्जा, सति वा उपादिसेसे अनागामिता ।

तिट्ठन्तु भिक्खवे ! सत्त मासानि । यो हि कोचि
भिक्खवे ! इमे चत्तारो सतिपट्टाने एवं भावेय्य छ
मासानि, पञ्च मासानि, चत्तारि मासानि, तीणि
मासानि, द्वे मासानि, एकं मासं, अड्डु भ्रम्मानि ।

तिटुतु भिक्खवे ! अड्ड मासो ! यो हि कोचि
भिक्खवे ! इमे चत्तारो सतिपट्टाने एवं भावेय सत्ताहं,
तस्स द्विन्नं फलानं अञ्जतरं फलं पाटिकङ्गं - दिट्टेव
धर्मे अञ्जा, सति वा उपादिसेसे अनागामिताति ।

एकायनो अयं भिक्खवे ! मग्गो सत्तानं विसुद्धिया
सोक-परिदेवानं समतिक्कमाय दुक्खदोमनस्सानं
अतथङ्गमाय जायस्स अधिगमाय निब्बानस्स सच्छ्र
किरियाय, यदिदं चत्तारो सतिपट्टानाति ।

इति यन्तं वुर्तां इदमेतं परिच्च वुत्तन्ति ।

इदमबोच भगवा, अत्तमना ते भिक्खू भगवतो
भासितं अभिनन्दुन्ति ।

(महासतिपट्टान-सुत्त निट्टितं)

धर्मकीर्ति प्रकाशन
(नेपाल भाषा)

१) बुद्धया किनिगु विपाक	२७) शाक्यमुनीं बुद्ध
२) अभिधर्म भाग-१	२८) अनत्त लक्खण सुत-
३) मैत्री भावना	२९) वासेद्वी थेरी
४) ऋद्धि प्रतिहार्य	३०) धर्मचक्रपवत्तन सुत्त
५) योग्य महाय	३१) लक्ष्मी द्यो
६) पञ्चनीवरण	३२) महास्वप्न जातक
७) बुद्ध धर्म	३३) अभिधर्म भाग-२
८) भावना	३४) बाख्या फल भाग-१
९) एकताया ताःचा	३५) " " -२
१०) प्रेमं छु ज्वी ?	३६) जातक बाख्य
११) कर्तव्य	३७) राहुलयात उपदेश
१२) मिखा	३८) अहिंसाया विजय
१३) बुद्धया अन्तिम यात्रा-१	३९) प्रौढ बौद्ध कक्षा
१४) " " " -२	४०) मूर्खह्य पासा मज्यु
१५) त्रिरत्न गुण स्मरण	४१) बुद्धया अर्थनीति
१६) परित्राण (द्वितीय संस्करण)	४२) श्रमण नारद
१७) कर्म	४३) शान्ति व मैत्री
१८) प्रार्थना संग्रह	४४) उखानया बाख्य पुचः
१९) बाख्य भाग-१	४५) पालि भाषा अवतण
२०) " " -२	४६) पालि प्रवेश
२१) " " -३	४७) चमत्कार
२२) मत्ति भिसा गति भिनी	४८) मणिचूड जातक
२३) बौद्ध ध्यान	४९) चरित्र पुचः
२४) हृदय परिवर्तन	५०) महाजनक जातक
२५) हापांयाम्ह गुरु सु ?	५१) गृही-बिनय
२६) बोधसत्त्व	५२) बाख्य भाग-४

५३) अभिधर्म
५४) सप्तरत्न धन

५५) महासति पट्टान सूत्र
५६) शान्तिया त्वाथः

(नेपाली भाषा)

१) बौद्ध प्रश्नोत्तर	७) बुद्ध र वहाँको विचार
२) बौद्ध दर्शन	८) शान्ति
३) नारी हृदय	९) बौद्ध ध्यान
४) बुद्ध शासनको इतिहास	१०) पञ्चशील
५) पटाचारा	११) लक्ष्मी
६) ज्ञानमाला	१२) उखानको कथा संग्रह

Dharmakirti Publication— (English)

1. Buddhist Economics & The Modern World
2. Dharmakirti Vihar Today

Dhammadigital.Digital